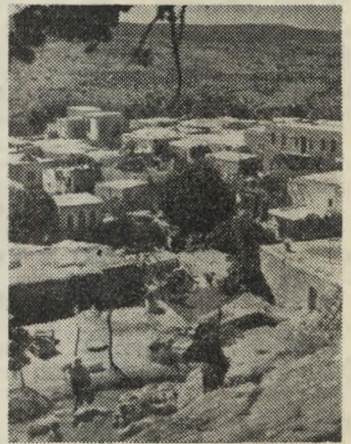

המדינה הזאת

ארץ ישראל

מדור הולץ — ומדור בא. כש פתחנו לפני חודשים אחדים, את המדור "ירושלים הרים טיב לה" היה המאבק על ירושלים נטוש בכל עוזו. מגמתנו היתה לתת חלקנו בהזכרת מרכזיותה של ירושלים וקביעתה בלב הציבור, ולחזק את האמונה וההכרה בירושלים עברית. עם מעבר הממשלה לירושלים והפיכתה לבירה בפועל — ירושלים לא עוד "הרים טיב לה", כי בתוך ישראל לבטח היא יושבת אבל טרם הגענו אל השלימות, לא בירושלים ולא בנגב. לא בגליל ולא בשרון ובשומרון. עוד דברים השממה והשממון. ובשאיפה לשלימות אומרים אנו מנתה: ארץ ישראל.

מדור זה ישתתפו בו סופרינו ברחבי ארץ ישראל וצבור קוראינו מוזמן אף הוא להשתתף לפי חוקי המדור: קטע קצר, נושא ראוי לדפוס. בקורת ותשובות, דומם וחיי, מכל פינות הארץ.

מראה הכפר פקיעין צילום: אריאל

נחזור לפקיעין
אחרון שירידי היהודים, מאותן משפחות אשר יושבות עוד מאז חורבן הבית בכפר פקיעין שבגליל, חזר אחרי גמר פעולות האיבה בגליל, לביתו. הוא חזר לאותו כפר בו הוא נולד ובו הוא מצא את מחיתו, לו ולמשפחתו במשך עשרות בשנים. פקיעין הוא הכפר היחיד בלב הגליל בו שוכנות ארבע דתות בכפיפה אחת, ותושביו חיים בשלום זה עם זה: — הנוצרים המושלמים הדרוזים והיהודים. למקום זה באים רבים מתושבי הארץ ומחוצה לה כדי לבקר בבית הכנסת העומד שומם ולראות את מערת רבי שמעון בן יוחאי החבויה בין סבך אילנות.

עוד בשנות העשרים חיו כמה משפחות יהודיות בכפר, אך אלה עזבו את נחלת אבותיהם ועברו מי לחיפה ומי לירושלים. וכיום יש משפחה אחת בלבד במקום. ידענו לישב שם מות ולהקים נקודות ישוב לעשרות ולמאות אך לחדש ולהגביר את כוחנו בכפר שמסורת עתיקה מפעמת בו, לא היה בכוחנו.

בזמנו, בשעה שמר בניצני גילה את הקהילה היהודית הקטנה במקום

זה עשה מאמצים רבים כדי להחיות את המקום על ידי תוספת יהודים שיאחו באדמה. אך כל השתדלויותיו לא נשאו פרי. אולי הגיע היום בכל זאת הזמן לחזור ולחשוב על שובם של יהודים בפקיעין היקרה לנו. רבות הן המשפחות הבאות מארצות המזרח התיכון, שבנקל יתאקלמו במקום זה, ויוכלו להוציא בו את לחמן בשפע.

כמה זעירה בשקט, ללא פרסומה בירושלים רבה, אורגנה במה זעירה אורגנה על ידי הנהלת קפה "ארמון" הנמצאת בידי קבוצת חיילים משוחררים, שלפני התגייסם לצבא ההגנה שימשו כמלצרים בבתיקפה שונים בעיר.

האמנים, רובם עולים חדשים ששירתו אף הם בצבא הספיקו להתחבר על הקהלה הירושלמי בהופעותיהם, וביחוד גבי חיהלה שיפר, זמריה, וממית שעלי. תה לא מכבר מרומניה, והספיקה ללמוד מוד כמה משירי העם הישראליים.

ה"צברים" מאמריקה ומאמצות אחרות עמל רב השקיעו מורי ומדריכי הקורס למדריכי חוץ-לארץ, שליד מחלקת החלוק והנוער של הנהלת הסוכנות היהודית בירושלים בהסכרת קבוצה גדולה של צעירים וצעירות מכל תנועות הנוער הציוני שבארצות-הברית, קנדה, אנגליה, דרום אפריקה, מכסיקו, ניו-זילנד, אוסטרליה וארצות אמריקה הלאטיות. הצעירים הללו עברו קורס אינטנסיבי במשך ששה חודשים, בהם ספגו מנות גדושות של ציונות, של שירי מולדת עבריים, מקצוע קיט שוט מועדוני הנוער וריקודים עם עבריים. הצעירים הללו הפכו בגמר הקורס ל"צברים" בכל, ואפילו בתלבושתם. מי שראה את ה"צברים" לפני ששה חודשים בבואם לירושלים לא יכירם במראיהם החיצוני ורק כאשר הם מדברים מורגש הניב הזר בדיבורם. הם למדו לשיר, לרקוד, לשחק ככל שאר ה"צברים", ואפילו סגלו לעצמם כמה מן המנהגים של הנוער הישראלי, כגון נעילת נעליים בלתי מצוחצחות, והם נתקשרו בכל נימי לבם בארץ-ישראל ובהווי הישראלי שספגו לחוכם.

הם ישובו לארצותיהם למשך שני תיים, לאחר שיעברו עוד קורס של ששה חודשי עבודה במשקים החקלאיים, ורק לאחר שיעשו שוב בגולה במשך שנתיים יוכלו לשוב ולעלות לישראל על מנת להשתקע בה. קורסים אלו נעשו הכרחיים נוכח הביקוש הרב למדריכי נוער, שיכשירו את לבבות הנוער הציוני בגולה לקראת עלייתם לישראל. ואין כשירה וכריקוד שמי קרבים את הלבבות.

ברק בשמי תל-אביב
אחד הרגעים שבהם אנהני תמיד עוצמים עיניים: ברק. אבל המצלמה אמיצה יותר מאתנו והיא פקחה את העיניים שה אל המראה הנחרד. והיא "תפסה" את הברק. הנה היא מוגש לכם.

צילום: פרנקנהיים

הכנסת בדרך בין תל-אביב וירושלים

מאת ש. יוסף

מעון-חרוף ומעון-קיץ הכנסת — אפשר להחזיר את הכנסת לירושלים ואני מציע לכם להחליט על כך — זו היתה הנוסחה של ראש הממשלה. ההחלטה נתקבלה ע"י כך שהיו"ר מודיע כי הכנסת תתכנס ב"ו טבת... אולם בינתיים נתכנסה ועדת-הכנסת ובה החליטה מחדש לדון על "העברה". כי נתברר, שהענין אינו פשוט כל כך ואין לה, שחשבו שאפשר להסתפק בהעברתה סמלית: "נניח, לקיים אחת לשבועיים ישיבה בירושלים, או אחת לשבועיים..."

אחרים הציעו לקיים את ישיבות הוועדה בתל-אביב. הציר הערבי אמין ג'ארג'יה הציע — "כנהוג בהרבה ארצות" — לקיים מעון-חרוף של הכנסת בתל-אביב ומעון-קיץ בירושלים. והרי כעת חורף...

בינתיים עשתה מזכירות הכנסת חשבון לכמה אנשים עליה לדאוג לאיכסון בירושלים, בו מן ישיבות הכנסת שם. נתברר, כי כ-12 חברי-כנסת, מקום-מושבם בירושלים. הם בני ת"א, היתר הם

איכסון לפי המפתח הכנסת חשבון לכמה אנשים עליה לדאוג לאיכסון בירושלים, בו מן ישיבות הכנסת שם. נתברר, כי כ-12 חברי-כנסת, מקום-מושבם בירושלים. הם בני ת"א, היתר הם

לפני המפתח הכנסת חשבון לכמה אנשים עליה לדאוג לאיכסון בירושלים, בו מן ישיבות הכנסת שם. נתברר, כי כ-12 חברי-כנסת, מקום-מושבם בירושלים. הם בני ת"א, היתר הם

אנשי ההתיישבות, המושבות וחיפה. אולם, רוב אנשי-ההתיישבות שייכים לסוג העסקנים, שיש להם מעונות קבועים בת"א. במלים אחרות, על מר מ. רוזני, לדאוג לאיכסונם של למעלה מ-100 חברי כנסת, מחוץ לעובדי מזכירות הכנסת, הסדרנים, הקצוניות, הנהגים. ביחד — כ-150 איש.

אמנם מצא מר מ. רוזני כ-120 מקומות במלונים ובפנסיונים, אך כש לוש עשרות חדרים עדיין חסרים לו. נוסף על כך נתקלו בצרות אחרות: הרי בכל-זאת קשה להשיג לכולם מקומות איכסון במלונים סוג ה"..."

צפה, איפוא, הצעה לחלק את מקומות האיכסון במלונים מסוג גבוה ומסוג נמוך לפי המפתח המפלגתי, לבל תטען האופוזיציה כי היתה הפלייה ופרוטקציה.

2 בער 5,3 בינתיים מודיעים מירושלים על האמרת "דמי המפתח". אם לפני-כן אפשר היה לקרוא בעתונים מודעות על "החלפת דירה בת 3 חדרים בירושלים תמורת דירה, גם קטנה יותר, בתל-אביב" הופיעה השבוע מודעה כזאת בעתון: "פקיד ממשלתי מוכן למסור דירה בת 3 חדרים וחצי בסביבה טובה בתל-אביב תמורת דירה בת 2 חדרים בירושלים. רצוי בסביבה טובה."

